

HUIS IN DE KIJKER

De Brink, een halve eeuw jong

CJT vzw viert zijn verjaardag niet alleen. De brink, een Hopper jeugdverblijf van Scouts en Gidsen Vlaanderen, blaast eveneens 50 kaarsjes uit. Een mooie gelegenheid om samen met Dora Wagemans-Torfs, vrijwilliger van het eerste uur, en Jeroen Pauwels, huidig uitbater, in de archieven te duiken. Op zoek naar de tijd van toen, de tijd van de Belgische frank, de tijd dat Scouts en Gidsen Vlaanderen nog gesplitst was in het Vlaams Verbond van de Katholieke Meisjesgidsen (VVKM) en het Vlaamsch Verbond der Katholieke Scouts (VVKS).

“DOEN VOOR GROEN”

“Begin de jaren '60 was er veel vraag naar kam-

peergelegenheden, maar het aanbod was te beperkt”, vertelt Dora, toen nog vrijwilliger bij VVKM. “Daarom werd samen met VVKS een financiële actie ‘doen voor groen’ opgezet, met als doelstelling minstens in elke provincie een groene zone te verwerven.”

De doelstelling werd gehaald. “In 1963 werd voor de provincie Antwerpen een stuk grond in het grondgebied Bosbergen in Herentals gekocht door het VVKM”, weet Dora te vertellen. “Het domein bestond toen enkel uit bomen en heide. Een gebouw was er niet, maar kwam er wel snel. Vandaar dat de naam De Brink gekozen werd, wat staat voor een open plaats in een beboste omgeving waar ook gebouwen staan.”

“Het domein was ook niet zo groot als het huidige domein”, vult Jeroen aan. “Pas in een

DE BRINK PRAKTISCH

Adres: Bosbergen 1, 2200 Herentals

Erkenning: type C en A

Totale oppervlakte: 160 000 m²

Capaciteit: 4221 (binnen)

+ 8 kampeerreinen

Formule: zelfkook en volpension

Website: www.hopper.be

latere fase werd een extra stuk bijgekocht van een nabijgelegen melkerij. Een ander aansluitend stuk heeft Toerisme Vlaanderen gekocht en werd in erfpacht gegeven. Om het domein te vervolledigen, zou nog een klein stukje moeten worden bijgekocht.”

DRIE GEBOUWEN, ACHT KAMPEERTERRAINEN

“De eerste gebouwen die op het domein kwamen, waren de blokhutten. Dit was in 1963. In Wespelaar, waar de Gidsen een domein huurden, werden de gebouwen afgebroken om het hier nadien helemaal opnieuw op te bouwen”, herinnert Dora zich. “Een jaar later kwam Zonnedaau, een houten prefabconstructie die ondertussen vervangen werd door een stenen gebouw.”

“Het hoofdgebouw dateert van 1972”, wijst Jeroen ons op een gedenksteen in de inkomhal. “Het kende een grondige verbouwing in 1977. Er kwamen twee lokalen en een stille ruimte bij. In 1993 werd de ingang uitgebouwd, er kwam een grote keuken met afzonderlijke afwaskeuken en ook de refter werd met 1/3 uitgebreid.”

In de archieven vinden we terug dat er in de beginjaren ook veel energie ging naar de kampeerterreinen. Jeroen toont ons volgende tekst: “in de eerste drie jaar werden 11 000 extra bomen geplaatst, dit met de bedoeling de verschillende terreinen op een natuurlijke manier te beschermen”. Dat de terreinen de naam Lork, Spar, Berk, Plantaan of Hazelaar dragen, mag dus niet verbazen.

ZONDER VRIJWILLIGERS GEEN JEUGDVERBLIJF

De opstart van De Brink steunde volledig op vrijwilligers. “Lea Merckx, Betty Vueghs, Gislaine Snoeckx, Claerette Serneels, Louisa Smets e.a. stonden samen met mij aan de wieg van De Brink”, denkt Dora terug in de tijd.

Voor betaalde arbeid was er niet veel marge. In de eerste kasboeken – opgesteld door Dora – vinden we het startbedrag terug: 19 968 frank. Een financiële reserve die langzaam aan groeide dankzij huurgeld - 10 frank voor Zonnedaau per nacht en 3 frank voor een tent per nacht (stro inbegrepen) – en wat inkomsten van een doorlopende boompjesactie. “De boompjesactie was een financiële actie om de werking van de domeinen te ondersteunen. De actie bestond uit postkaarten die de Gidsen van heel Vlaanderen verkochten”, vertelt Dora.

Dora was dagelijks als vrijwilliger op De Brink. “De eerste betaalde kracht was Staf Jacobs. Hij stond mij en de andere vrijwilligers enkele dagen in de maand bij voor het onderhoud van het domein. Pas in 1972, bij de opening van het hoofdgebouw, werd Jan Corbeels voltijds aangeworven. Hij was verantwoordelijk voor alle praktische aspecten die verbonden zijn aan een jeugdverblijf. De administratieve taak bleef onder mijn vleugels.”

DE JAREN '70

“Begin de jaren '70 was er niet enkel de opening van het hoofdgebouw”, zegt Dora. “Er was ook de fusie van VVKS en VVKM, wat een belangrijke invloed had op het beleid van De Brink. Voor alle domeinen, zowel die van VVKS als VVKM, werden vanaf dan gezamenlijke doelstellingen, een gezamenlijk beheer en visie uitgewerkt zonder daarbij de eigenheid van elk domein over het hoofd te zien. En dankzij het subsidiëeringsbeleid voor sociaal toerisme konden de domeinen nog sneller uitgroeien tot een veilige en toegankelijke accommodatie voor zowel eigen groepen als een extern publiek.”

“Een mooi voorbeeld hiervan is Zonnedaau”, vertelt Jeroen. “In 1979 werd Zonnedaau (de houten prefab) vervangen door een volwaardig vakantieverblijf voor 90 personen, met aangepast sanitair, slaappleaatsen, keukens en verzorgingsruimte voor 40 personen met een handicap. De oude houten constructie werd verhuisd en in de buurt terug opgetrokken als scoutslokaal.”

“Zonder subsidie was ook volpension en de verdere professionalisering niet mogelijk geweest”, gaat Dora verder. “En dan hadden we onze langst verblijvende groep - een Duitse groep uit Alpen die sinds 1977 jaarlijks verblijft - nooit leren kennen.”

“Anderzijds zijn vrijwilligers nog altijd nodig”, sluit Jeroen af. “Nu hebben we dertien ploegen die hier regelmatig verblijven in de weekendresidentiewoning. Zij ondersteunen de verblijvende groepen en helpen in het onderhoud van het domein. En uiteraard zullen ook zij gevraagd worden voor 50 jaar De Brink. Want ook wij vieren in de zomer feest!”